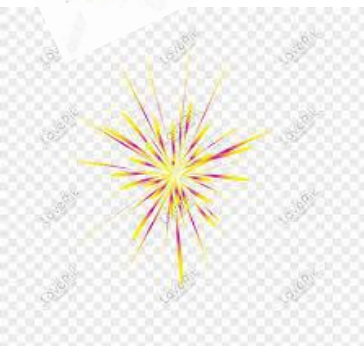

דברי הכפר

2020			
JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
MAY	JUNE	JULY	AUGUST
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	Sun Mon Tue Wed Thu Fri Sat 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

שתהיה זו שנה מפתיעה בטובה.
שלום ואהבה וחזון משותף לכל בני האדם.
שנהיה בני אדם.
שנחיה בטוב ובשלום
עם עצמנו ועם העולם

Hope

גיליון מס' 2600 ו' בטבת תש"פ * 3 בינואר 2020
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

גִּשְׁרִים / נַעַם חוֹרֵב

מִי יֵיתֵן ו-2020
תִּהְיֶה שָׁנָה בָּהּ אֲבִנָּה גִּשְׁרִים.

גִּשְׁרֵי מֵהֶשֶׁכֶּל, יֵשֶׁר אֶל תּוֹךְ הַלֵּב
גִּשְׁרֵי מִכָּל מָה שֶׁהִדְחַקְתִּי לִפְאֵב
גִּשְׁרֵי שִׁישָׁא אוֹתִי מֵעַל כָּל הַבְּדִידוֹת
וְאֶחָד לַחֲלוּמוֹת, שְׂיוֹבִיל לַמְּצִיאוֹת

גִּשְׁרֵי מִפּוֹיֵס, חֶזֶק כְּמוֹ יְהִלּוּם
מֵהִילָד שֶׁהֵייתִי לְאִישׁ שָׁאֲנִי הַיּוֹם
אֶחָד כָּזֶה יָצִיב, מֵהִזְיוֹף אֶל הָאֱמֶת
(גַּם לַגִּשְׁרִים הֵכִי גְדוּלִים יֵשׁ נִטְיָה לְהִתְמוֹטֵט)

גִּשְׁרֵי צֶר מְאוּד שְׂיוֹלִיף לְאֻמוּנָה -
בְּאֵלֵהִים
בְּבִנֵי אָדָם
בְּפִשְׁטוֹת הַכְּוֹנָה
וְאֶחָד כָּזֶה פְּנִימִי, שֶׁחֲרוּט עָלָיו אֶת שְׁמִי
הַגִּשְׁרֵי הַמְּדוּיָקָה, מִמֶּנִּי אֶל עֲצָמִי.

החינוך בשיא בכפר הנשיא !?

חלפו שנתיים מאז חזרתי לנהל את הגיל הרך .. והרבה מים עברו בירדן..

נדרשה עבודה רבה בייצוב המערכת, באיתור כוח אדם מקצועי. בבניית תוכנית עבודה שנתית ובמודל חינוכי אחיד שבו מדברים שפה חינוכית אחת. הנחיית צוות שמבין ורואה תהליך התפתחות מגיל לידה ועד שש ומתאים את הסביבה החינוכית לצרכים של כל גיל.

נעשתה עבודה רבה מול הורים, ניתן מענה לצרכים האישיים מה שחיזק את הביטחון היציבות והאמון במערכת.

מערכת הגיל הרך מורכבת מ 5 קבוצות גיל:

בית תינוקות – שנתון 2019.

פעוטון שנתון 2018.

גנון ילדי שנתון 2017.

גן שקד וגן רימון שני גנים בפיקוח משרד החינוך לילדי השנתונים 2014-2016.

סה"כ בגיל הרך כ 65 ילדים 61 מהקיבוץ.

כל מובילות הגנים הן גננות מוסמכות ומקצועיות. המערכת מפוקחת ומלווה על בסיס קבוע, על ידי יועצת חינוכית ופסיכולוגית, הצוותים לומדים ומשתלמים. יש חוגי העשרה נפלאים בגנים, ישנה למידה חווייתית ומעשירה לילדים תוך שמירה על עקרונות חינוכיים ושמירה על מסורות הקהילה. הגנים מובילים פרויקטים שמעצימים את הילדים. זכינו להוביל פרויקט שנקרא הגן העתידי הנותן מענה לביטוי אישי, ליוזמה ויצרנות, ללמידה במרחבי חיים כחלק ממודל ייחודי של תפיסה פדגוגית חדשה המותאמת למאה ה 21.

ישנה עשייה מבורכת ואני יכולה להגיד בגאווה גדולה, שמערכת הגיל הרך שלנו חזרה להיות אחת המערכות המובילות והטובות בגליל.

לפני כשבועיים לקחתי על עצמי גם את ניהול החינוך הבלתי פורמאלי... במערכת זו אנו נותנים מענה לילדים מכיתה א' ועד סיום יב'. סה"כ יש לנו כ- 70 ילדי קיבוץ.

לפני כחודשיים שופץ מבנה הנעורים שעמד עזוב מספר שנים. ובניצוחו של הדס וייסבקר מדריך הנוער ב 3 שנים האחרונות, המקום מתחיל לקבל מראה מזמין ותחושת בית. בהזדמנות זו אני רוצה להודות לריטה שדחפה נלחמה והוציאה לפועל את שיפוץ המבנה, בלעדיה זה לא היה קורה.

בשעה טובה בחנוכה פתחנו מחדש את התלתון הצעיר שקלט אליו את ילדי כיתות א' ב'.

ובתלתון הבוגר נמצאים ילדי כיתות ג' – ו'.

לצערי השינויים באורחות חיינו והקשיים הכלכליים והחברתיים שאנו חווים בקהילה, השפיעו באופן ישיר על מערכת החינוך, שהיא בעצם המראה למצבנו.

חווינו עליות ומורדות. חוסר יציבות. קושי בגיוס מדריכים מחויבים. תחלופה רבה בכוח אדם. נשירה של ילדים מהמערכת. חוסר אמון של הורים במערכת. חוסר שביעות רצון. אי יכולת להתנהל כלכלית, ועוד ועוד..

מטרת העל שעומדת לנגד עיניי כרגע, היא לייצב את המערכת הבלתי פורמאלית. להחזיר אליה את כל הילדים ולתת מענה איכותי במרחב בטוח, בו יוכלו הילדים לפתח כישורי חיים ערכיים וחברתיים ולהיות מחוברים ושייכים לקהילה חזקה שיש לה מסורות ועבר מפואר, וצועדת לעבר עתיד מזהיר.

איך עושים זאת? מאיפה מתחילים?

ביום רביעי 9/1/2020 בשעה 20:00

נקיים ערב פתוח לכל קהילת כפר הנשיא

(הורים, תושבים, ותיקים, צעירים וכל מי שאכפת לו מהחינוך)

בנושא : חינוך בונה קהילה בונה חינוך

החינוך לאן? מי אנחנו? מה חשוב לנו כקהילה? מה זה בכלל חינוך בלתי פורמאלי? למה צריך אותו? כמה זה עולה לנו? מי משלם? באחריות מי הילדים? מה תפקידנו כמבוגרים? מה ילד צריך בגיל הזה? שאלות שמעסיקות אותנו הרבה וזה הזמן למצוא תשובות!!

הזמנו את המומחה בתחום.. דר' דני שטיינר ממכון פירם שינחה את המפגש.

בואו בהמונכם....מי שמגיע משפיע !!!

נתראה

איילת מרום

נפגשים במפגש...

חנוכה עבר עלינו עם הרבה שמחה ואור
המפגש התקשט לכבוד החג

הדלקנו נר ראשון של חנוכה בחברותא... לביבות, סופגניות ויין חם. יחד
עם זיכרונות שהעלנו מהעבר הרחוק והקרוב, קצת שירים ואפילו
ריקודים:

[בתמונה מדליקים נרות: סמי, המטפלת של צביה, שמחה וג'ויס]

לכבוד נר שלישי של חנוכה- ביקרו אותנו נציגים מקבוצת הכדורגל של יורם: 'הפועל גליל עליון' הקבוצה החלה את דרכה כאן במדשאות הקיבוץ וחזרה לביקור מולדת לתת כבוד לותיקי כפר הנשיא ולשמוע מאיתנו על הכדורגל של פעם כאן אצלנו. הקבוצה הביאה איתה שלל של הפתעות: סופגניות, ופינוקים בריאים ממאפיית הקרקרים 'לב הטבע' של זהר דבולט וגם ממאפיית 'פיתפותים'.

מאיתנו קיבלו הילדים/ נערים טיפים לחיים בריאים: התרשמו מהותיקים שלנו הזקנים-צעירים ולמדו על חשיבותן של מטרות, משמעות והתמדה. תודה ליורם עומר שמעבר לשאיפה למצויינות מקצועית גם שם דגש על תרומה לקהילה וניתנה לאחר והגיע עם הנערים אלינו ל'מפגש' למפגש משמעותי ומלא אור!

את החג סגרנו בפעילות רב דורית עם ילדי התלתון: הדלקנו נר שביעי של חנוכה, התכבדנו בסופגניות ומטבעות שוקולד, התחממנו עם שוקו חם... שרנו שירים, שוחחנו והכרנו אחד את השני, למדנו על משמעות המילים בשירי החנוכה, שמענו סיפורי חג ונהננו ממשחק בינגו באוירת החג. תודותינו לליווי של טלי המדריכה ומדריכי השומר החדש וכמובן לילדים המקסימים, דור ההמשך שלנו כאן בכפר הנשיא.

גם לכם- המון תודה!! חברים וחברות, באי ומבקרי המפגש! נוכחותכם ושיתוף הפעולה שלכם הוא שמאפשר לאירועים אלו גם לכל הפעילויות במפגש להתקיים!

סביב חג האור שלנו ... חל גם חג הכריסמס וחגיגות השנה האזרחית החדשה: כבכל שנה, מארח המפגש את העובדים הזרים שגרים איתנו וחלק מקהילתנו לחגיגות שלהם. הם נהנים מהפוגה קלה ועוצרים לחגוג יחד את חגיהם, סביב מאכליהם האהובים וחבריהם:

ובפתחה של שנת 2020 אני שולחת איחולי רפואה שלמה לחולים, מאחלת בריאות איתנה לכולנו ושתהא השנה פורייה, מעצימה, מאפשרת ומהנה!!

****מזכירה שביום שני הקרוב 6/1 בשעה 9:45 נפגש להרצאתה של רעות ביתן בנושא קרימינולוגיה בראי האקטואליה.**

שבת שלום... וניפגש במפגש... שיפי

גם אני הייתי שם / שושנה שרקי

בהדלקת נר שלישי של חנוכה

התארחו אצלינו במפגש 6 נציגים מקבוצת ליגת הכדורגל ילדים גליל עליון ארבעה מהם נציגי כפר הנשיא שליו דיין (כיתה ה') ארז מתתיה, דניאל וויאט, נועם מזרחי (כיתה ז') בליווי המאמן שלהם יורם עומר שמלווה אותם מתחילת הקריירה שלהם בכדורגל מכיתה א' בערך.

נרחיב ונספר כאן את מה שסיפר לנו יורם כהקדמה להדלקת הנרות.

קבוצת הילדים של הפועל גליל עליון מתחלקת לשתי קבוצות; כיתות א'-ד' וקבוצת הליגה ה'-ז'

יורם פתח את החג בהדגשה שחוץ מכדורגל המועדון שם לעצמו מטרה ושם דגש ללימוד ערכים ודרך ארץ עם מצויינות בכדורגל. היה כייף לשמוע שכך. ומכאן נבעה המצווה של הדלקת נרות עם וותיקי כפר הנשיא.

וציין יורם והודה במיוחד לגדעון לוי (הבן של בלאנש ודייב ז"ל, שהיו ממקימי הקיבוץ הזה), שתורם ובעצם מתחזק את מועדון הילדים כולו מאז הוקם המועדון FC Football club ב-3013.

תודה מעומק לב "שבלעדיו בעצם, המועדון לא היה קיים". מאוד התרגשנו לשמוע.

אגב אבא של גדעון - דייב, היה אוהד כדורגל מושבע, במיוחד של קבוצת מנצ'סטר, את זה אני זוכרת מבלי להבין בכדורגל. משום כך, דייב לוי גם נקרא ע"י חבריו דייב מנצ'סטר.

באתי לספר על הדלקת נר רביעי של חנוכה במפגש ונסחפתי וגלשתי להסטוריה.

כן, ככה זה אצל זקנים. אם אתם רוצים לשמוע סיפורים לכו אצלם.

יצאנו מחוג פילאטיס עם טל חייט, להדלקת נרות חנוכה. על שולחן עם חנוכיה מצפה, חיכתה לנו גם ערימת כיבוד מכובדת, מעבר לשולחן עמדה קבוצת ילדים; 4 משלנו ו 2 משדה אליעזר, לצידם בליווי יורם המאמן.

המון ספוגניות (אוי) ועוד עוגיות בריאות נהדרות שתרמה לאירוע מאפיית "פטפוטים" וכמובן "קרקרים לב הטבע" תרומת זוהר דבולט בן שלנו.

מכס מדר בירך על הנרות, בקולו הבלתי נלאה.

סמי ברך את כולנו.

ומאיר ריינס סיפר לנו על פעם מזמן, על כדורגל בכפר-הנשיא, כשכולנו היינו עדיין צעירים. והדגיש את האווירה המיוחדת אז בין השחקנים מכל הגילאים שהרכיבו את הקבוצה. כן. היו ימים. כל שבת בבוקר כדורגל, וביציע תמיד ישבו אוהדים מתוחים.

עוד יום של חווייה טובה במפגש.

יצא והגעתי גם להדלקת **הנר השמיני** של נס כד השמן, אם לא במקדש - אז במפגש.

הפעם דור לדור יביע אומר. הגיעו ילדי התלתון הבוגר בליווי המדריכה המקסימה (ממבט ראשון שלי) טל, וחבורת השומר החדש. אופק, עילאי, ... על הנרות ברך

ושיחקנו בינגו חנוכה וסיפרנו מה אנחנו הכי אוהבים בחג החנוכה וסיפרנו סיפור מיוחד שחווינו כל אחד מאיתנו באחד מימי חנוכה שחגגנו.

ש.ש

המבוגרים – סיפרו סיפורים, הילדים - יום אחד גם הם יספרו.

על דא ועל הא / מעט: תמר וולכין

• מזל טוב קיבוץ יטבתה

העובדה שאני חברת כפר הנשיא כבר קרוב לששים שנה, היא צחוק הגורל. כל תוכניותיי היו להצטרף לקיבוץ יטבתה. כחברה ב"תנועה המאוחדת", וכנציגה של העדה שלי בישיבת מרכז התנועה שהתקיים בכפר הירוק, הצבעתי בעד אזרוח היאחזות הנח"ל עין רדיאן שבערבה. כל מה שידעתי על המקום היה שהוא קרוב לאילת ושחם שם מאד. חם היה גם לי באותו סוף שבוע של התכנסות המרכז הזה. יצאתי מהבית בירושלים, כשאני חשה ברע, ובמהלך היומיים של המרכז ביליתי את זמני בין שכיבה על מיטה מתקפלת באחד החדרים, לבין קימה מהמיטה והליכה לאולם הדיונים. את ההצבעה לא החמצתי... עד שחזרתי הביתה, כבר הייתי חולה מאד בשפעת האסיאתית שהשתוללה אז בארץ.

בחזרה לעין רדיאן: אם מישהו היה אומר לנו אז שבנקודה הזאת יגדלו פרות, ותהיה שם מחלבה ענקית שתספק חלב ומעדנים לכל הארץ, היינו בוודאי שולחים אותו לבדיקת רופא, בדיאגנוזה של שפעת אסיאתית.

הגרעין שנועד לאזרח את עין רדיאן הורכב משלוש עדות של התנועה, חולון, רחובות והכפר הירוק, או בקיצור גרעין חר"ה...

שנה לאחר מכן, בחנוכה, התקיים טכס העלייה על הקרקע של הקיבוץ. התנועה המאוחדת, ה"אמא" של הקיבוץ, החליטה למנף את האירוע, ובאותה שנה הוציאו לטיול התנועה לאילת, לא רק את שכבת י"ב אלא גם את שכבת י"א, וכך טיילנו באזור כמה מאות חניכים, והגענו בסוף לעין רדיאן, הלא היא יטבתה. בטכס שהתקיים אחרי הצהריים, השתתף ראש הממשלה ושר הבטחון דוד בן גוריון, שאהב מאד את הצעירים שהקימו שם קיבוץ. הוא גם זה שנתן מקום את השם יטבתה. להקת הנח"ל האגדית הופיעה בטכס ואיתמר כהן שר את "רחל רחל".

בערב, אחרי שהתפזרו המוזמנים, חברי הקיבוץ נאספו בחדר האוכל למסיבה שלהם, ואנחנו מאות חניכי התנועה נאספנו למפקד בשטח קרוב לקיבוץ. בחושך ששרר מסביב בקע אלינו קולו של מזכיר התנועה, שנשא נאום ציוני מרשים. בחנוכה, השנה מלאו 62 שנים לטכס ההוא.

באותו המעמד, בהיותי בת 16, נדרתי נדר, שאני אצטרף לקיבוץ יטבתה. אחר כך הגעתי לגליל...

• חסינות וחיסונים

"חסינות היא יסוד הדמוקרטיה" קבע ביבי.

אני מסכימה שחסינות לחברי הכנסת חשובה על מנת לאפשר להם למלא את תפקידם על פי אמונתם ומצפונם. חסינות בוודאי אינה כוללת נושאים כמו "מתנות מחברים" קניית נאמנות של עיתון ושל אמצעי תקשורת אחרים בתמורה לטובות הנאה גורפות לבעלי אמצעי התקשורת הללו.

חוץ מזה, יש עוד יסודות לדמוקרטיה. בין השאר, יסוד חשוב מאד הוא עקרון הפרדת הרשויות. עם כל רצוני לראות את ביבי יורד מהבמה, לא חשבתי שבת המשפט העליון צריך לקבוע עמדה בשאלה אם מותר להטיל את הרכבת הממשלה על מי שיש נגדו שלושה כתבי אישום. לעניות דעתי, ההתחמקות של נשיאת בית המשפט העליון מקביעה, שבגלל עקרון הפרדת הרשויות בית המשפט לא יביע עמדה בשאלה זאת, התחמקות זאת (דחייה עד אחרי הבחירות), ממש לא מובנת לי.

• חיסונים

שוב אני מוצאת את עצמי בוויכוח עם פרופסור אסא כשר, שאני מאד נהנית לשמוע את מה שיש לו לאמר. בביקורו האחרון כאן הוא ציין לשבח את קופת חולים כללית, שנהגה על פי עקרונות מוסריים ואתיים, וכאשר נוצר מחסור בחיסונים נגד השפעת אצל קופת חולים מתחרה, היא, הכללית הסכימה להעביר למתחרה חיסונים שהיו אצלה במלאי. משהו בדברים האלה הטריד אותי, ונגשתי אל הפרופסור הנכבד אחרי ההרצאה ושאלתי אותו, אם הוא לא סבור שהמעשה המוסרי והאתי הזה עומד בניגוד לעקרון אחר האומר: "עניי עירך ועניי עיר אחרת – עניי עירך קודמים", כלומר אם אתה צריך לתמוך בנזקקים מעיר אחרת, אינך יכול לשם כך למנוע את התמיכה מהנזקקים בעירך. פרופסור כשר ענה לי שממילא, לא הייתה סכנה שהמעשה הנאצל הזה יסכן במשהו את מבוטחי הכללית, מכיוון שהיו להם, כנראה מספיק חיסונים...

לא עבר שבוע, והנה עניי הכללית נשארו ללא חיסון. ונשארת הדילמה: האם בכל זאת נכון היה מצד הכללית להעביר חיסונים לקופת חולים מתחרה? שאלה למחשבה...

• טייטו:

לפני שנה רכשתי את המכשיר הנהדר הזה, שיועד לבדוק נתונים רפואיים שונים ולשדר אותם לרופא, כך שאין צורך לצאת מהבית, והבדיקה מתבצעת מרחוק. המכשיר הנהדר הזה, עדיין יושב אצלי על המדף, כי לא התקנתי את האפליקציה הנדרשת לשם כך (ניסיתי והסתבכתי, אם מישוהו שקורא את הדברים יכול לעזור לי, אשמח מאד).

מזכרתי במכשיר הזה, כשראיתי בחדשות (ערוץ 12, כמובן...) על פיתוחים טכנולוגיים בתחום הרפואה שחברות ישראליות מייצרות ומוכרות לבריטניה.

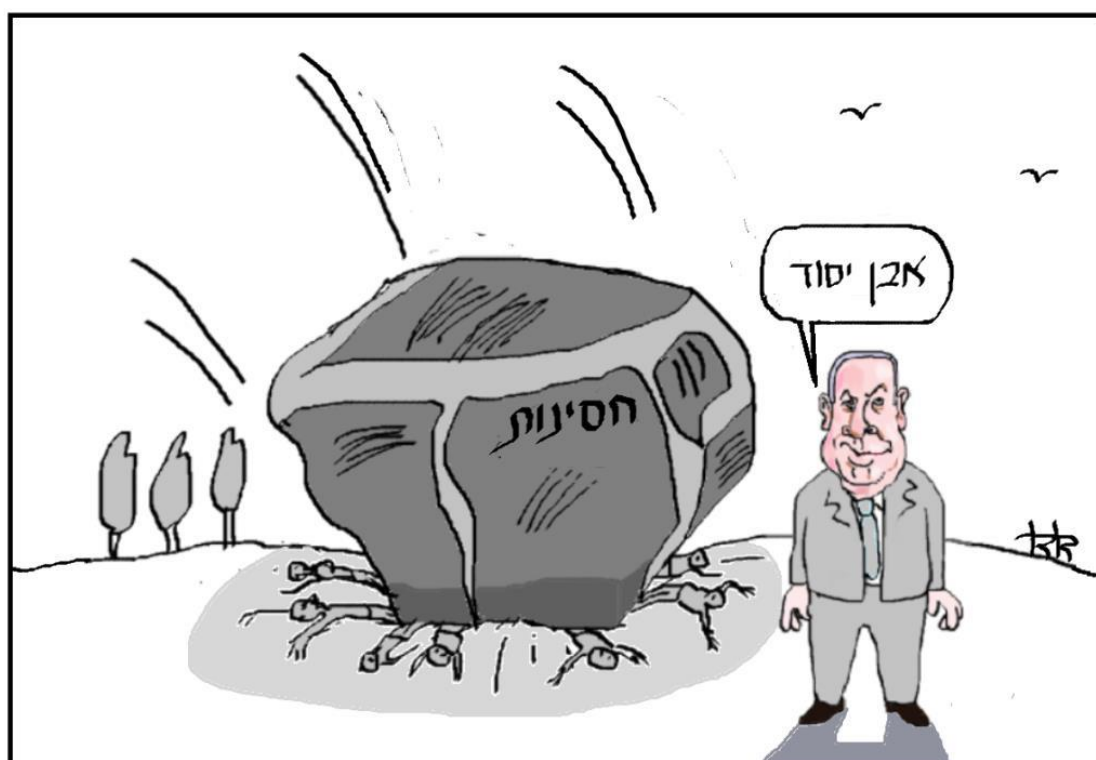
בבריטניה, כמו במדינות אחרות (כולל ישראל) מערכת הבריאות קורסת בגלל העומס של חולים אשר מגיעים למרפאות ולחדרי המיון. הטכנולוגיות האלה, טייטו ואחרות, חוסכות הרבה עומס, ומקלות על המטופלים בכך שנחסך ממנו הצורך לצאת מהבית בכל מזג אויר, לחכות בחדרי המתנה עמוסים בחיידקים ובווירוסים למיניהם, ולמנוע מהם את הצורך להגיע לבית החולים ללא צורך אמיתי.

חשבתי על הבריטים שמחרימים את ישראל, את המדענים שלה, את האוניברסיטאות ומכוני המחקר שלה. האם הם מציעים להחרים את טייטו ו/או את האמצעים האחרים שעשויים להציל הרבה חיים?

שנה טובה לכולם, 2020 הביאי לנו בריאות, ואנא השתדלי מאד שלא להביא עלינו סבב בחירות רביעי!

שבת שלום

תמר וולפין

ונתחיל במשהו אישי. בשבת האחרונה נערכה בלב הקיבוץ בר מצווה לשני נכדינו מתן ודניאל. בני המשפחה הגיעו מקרוב ומרחוק. בין שלל האירועים המופלאים שהתרחשו בהילולה בירכנו אותם במילים אלה: **למתן ודניאל**

אתמול בלילה סבתא מעין ואני ישבנו וחיברנו ביחד את הדברים שאקרא. אני רוצה להתחיל בקטע שכתבה חנה סנש, בשנת 1940 בנהלל. כאשר כתבה אותו הייתה מבוגרת מכם לא בהרבה, אולי בשלוש ארבע שנים. אבל השאלות שהיא שואלה הן שאלות שאנחנו, סבתא ואני, חושבים שהן שאלות שצריכות להעסיק גם אתכם, כאשר אתם משאירים את הילדות מאחריכם ופוסעים אל תוך התחלת ההתבגרות. וכך היא כותבת:

"טיילתי על פני המושב בערב, היה לילה נפלא, ליל כוכבים. ואני, עמדתי באמצעו של היקום. בתים קטנים נצצו אלי במרחק, וגם הקולות שהגיעו משם היו חלשים, רק הכוכבים היו קרובים כל כך... פתאום אחזני פחד, לאן נוטים חיי? האלך כך בלילה לבדי, לכודה בין הבתים והכוכבים. במה עלי לבחור? באורות החלשים הבאים אלי מבין סדקי הבתים, או בברק הרחוק של הכוכבים? כשהייתי עם הכוכבים התגעגעתי לאורות הקטנים. וכשסרתי לאחד הבתים כלתה נפשי אחר גופת הרקיע..."

סבתא ואני חושבים ששניכם נמצאים במקום בחיים שבו אתם שואלים "מה אני רוצה לעשות עם עצמי כשאהיה גדול". כמו לחנה סנש, לכל אדם צעיר ישנן שאיפות שמתוות את דרכו, וישנם לו גם חששות. אדם צריך להיות נאמן לקול הפנימי שעולה מתוכו. אבל יש גם אנשים אחרים סביבו שהוא צריך להתחשב בהם, להקשיב גם להם, לראות אותם ולהתייחס אל "הקול" שלהם.

שניכם ספורטאים המשחקים בקבוצה. אחד בכדורגל ואחד בהוקי קרח. לכל קבוצה ישנם מנהיגים. ומנהיגים צריכים לקבוע מטרה ולהוביל אליה אנשים. אבל הם צריכים לראות גם את הזולת ולהקשיב לו. לראות איפה הוא נמצא מול המטרה ואיך נותנים לו להוסיף את הקול שלו לתהליך. זאת כדי שהכוח שלכם יבוא משילוב בין הרצון שלכם לרצון האחרים בקבוצה. על השאלות שחנה סנש כנערה צעירה שאלה את עצמה ואת העולם, היא ענתה בדרכה שלה. השאלות שלה הן שאלות אוניברסאליות. אבל התשובות לשאלות שהיא שואלת הן רק התשובות שלה. אתם תצטרכו לתת מהיום את התשובות שלכם לשאלות שלכם במהלך חייכם מהיום והלאה. וסבתא ואני מאוד נרגשים לראות איך

תפתחו ותתפתחו במסע המרגש הזה שאתם יוצאים אליו היום, ושיהיו בו מן הסתם גם כישלונות. ואתם עוד תלמדו שהכישלון, אם אנחנו מתמודדים איתו, מלמד אותנו לפעמים הרבה יותר מן ההצלחה. **שיהיה לכם בהמון הצלחה**
סבתא מעין וסבא דודו

ולפרידה מחנוכה עוד משהו על נרות

1. נֶר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כז)

הצירוף המופלא של ארבע המילים מהן מורכב הפסוק בספר משלי, הפך להיות מכרה שופע אליו ירדו בני אדם לאורך הדורות, מאז נכתב, כדי לחפור ממנו מחצבי זהב של דימויים מרהיבים. והם שבים ועולים ממנו כשהם מכוסים באבקת זהב רבת ימים, כדי לתאר באופן אישי ושונה כל כך את הפלא הזה הנקרא חיים, חיים במקום הקשה והבלתי אפשרי שאליו אנו רתוקים לבלי יכולת להימלט ממנו, אלא באמצעות הנפש.

2. **ואף הגוף כן הוא**, שבו הכוח אשר מקבל הנשמה אבל הגוף עצמו הוא כלי לבד. ומפני שאין הנשמה שולטת בכל הגוף, רק יש בו כוח אחד והוא מקבל הנשמה, לכך הנשמה דומה לנר. (**ספר נר מצוה** למהר"ל מפראג עמוד כה)

3. לאור הנר | נתן יונתן

וְכָה הָאִישׁ יֵצֵר אֶת דְּמוּת הַנֵּר:
מִן הַחֹמֶר לִקַּח לוֹ חֶלֶב רַךְ וְחֹרֶר
וְאֵל תּוֹכוֹ אֶת פְּתִיל חֲזֵיו חֲבֵר
וְאֵז הָיָה הַנֵּר שְׁלֵם.
בְּאֵשׁ קִטְנָה הִדְלִיק אוֹתוֹ וְכִמוֹ אָדָם:
תָּמִיד עַד תֵּם בְּעֵר בְּחוֹשֶׁק לְאֵטוֹ,
לֹאֵהֵט וּמֵהִבֵּהב כִּמוֹ נִשְׁמַת הָרוּחַ הַנוֹשֵׁב.
אוֹהֵב אֶת מַעְגַּל הַפְּרָפְרִים,
זוֹלֵג הַחֶלֶב כְּדַמְעוֹת עַל הַסְּפָרִים,
עַל שְׁלֹחַנוֹ שֶׁל הַמְּשֹׁרֵר.
חֵיל בְּאַהֲלוֹ אֶת הַמִּכְתָּב גּוֹמֵר.
וּבְלִיל סֵעַר מְאֹחֵר,
כְּשֶׁרַעְמִים נוֹפְלִים בְּחִשְׁקָה וְלֹא רוּאִים שְׁמִים,
לֹא כּוֹכֵב זוֹהָר,
אֵז מְדַלִּיקִים אֶת שְׁאֲרִית הַנֵּר
וְיֵשׁ תִּקְוָה שֶׁהַעוֹלָם יָשׁוּב וְיִתְבַּהֵר.

נתן יונתן, שירי עפר ורוח, מרחביה, 1965

4. כל הלילה בכיתי | זלדה

כל הלילה בכיתי
 רבוננו של עולם
 אולי יש מות שאין בו
 אלימות
 מות שדומה לפרח.
 כל הלילה הפלתי תחנוני
 אפלו אני עפר
 תהיה בי מנוחה
 להביט אל גבהי שמים
 ועוד ועוד ועוד
 להפריד מיפנים,
 כל הלילה חשבתי
 בריות רבות גרות
 בחזי הכואב
 וספורים שונים,
 צריך להדליק נר
 ולהביט עליהם
 בטרם אישן המות.

5. ויסלבה שימבורסקה באה ממכרה אחר וטווה חוט שמחבר בין חלב לכד
 לאישה ובוראת מהם את נר הקיום האנושי, השברירי כל כך ועם זאת
 חזק כפלדה.

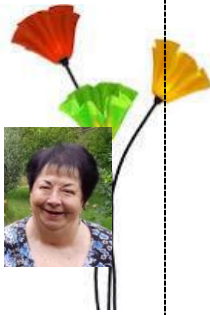

ורמיר | ויסלבה שימבורסקה

כל עוד האשה הזאת מהר'קסמוציאום
 מוֹזְגֶת יום אחר יום
 חלב מפד לקערה
 בדממה וברכוז מצ'רים
 העולם אינו ראוי
 לקץ העולם.

תרגום מפולנית: רפי וייכרט

חג שמח, צייר ורמיר

משולחן העורכת

בילדותי, כשנתחלפה לה שנה אזרחית, לא זז העולם החיצוני סביבנו במילימטר. אף אחד לא פיצפץ. זה קרה בשקט, בספרי החשבונות, במשרדים. זיקוקים? ראיתי לראשונה, דומני, כשמלאו לראש פינה 80 שנה. בשנת 1964. בראשון לינואר אלף תשע מאות חמישים ו... היה איזכור קצר של המורה גלילה, שכתבה בגדול על הלוח, לצד התאריך העברי, רק בו השתמשנו, את התאריך "הנוצרי". והיתה אומרת "רק שתדעו שיש דבר כזה. ומהיום בעולם כותבים שנה חדשה". והבטיחה שכשנהיה גדולים, לאט לאט, גם אנחנו נציין תאריך שלפי הספירה הנוצרית.

תמיד הבנו שהעולם זה משהו אחר, משהו רחוק, ובאמת מה לנו ולתאריכים של הנוצרים? ולמה צריך בכלל לכתוב את התאריך שלהם, לא הבנו. אבל המורה אמרה, אז זהו זה.

הבוקר **1.1.2020** מול מסך הטלוויזיה נסחפתי בהתרגשות, כשהראו איך בכל מדינה על הגלובוס, ציינו הלילה את המעבר בין השנה **האזרחית** שעברה מ-2019 ל-2020.

ים של אנשים חיכה ברחובות, לשעה הנכונה שעת חצות. קור איימים ורבבות אנשים עם חיוכים גדולים ותקוות, משאלות, שמחים. עוצרים נשימה, עוד רגע תתחיל הספירה לאחור... ויתנשקו ויברכו עם הרבה אור בעיניים ותקווה.

מישהו מבחוח! שהיה רואה את התמונות האלה, יכול היה לחשוב שעל הכדור הזה, אנשים חיים אנשים שמחים, שחיים באושר ושלווה ואהבה כל הימים.

ברגעים האלה של שמחת המונים \ סוחפת מרגשת עד דמעות. לרגעים גם אני האמנתי. וטוב שמדי שנה, יש עוד התחלה ועוד תקווה ורצון גדול של כולם שיהיה טוב.

שושנה ש.

לעתים גורל חיינו דומה לעץ-פרי בחורף.
מי היה חושב שענפים אלו יהפכו שוב לירוקים
ויפרחו, אבל כך אנחנו מקווים, זאת אנחנו יודעים.

יוהן וולפגנג פון גתה

